

ene za mir — i dalje smo na ulicama

Kontrapunkt `ivota @ena u crnom

Priznajem da 9.oktobra na trgu
smo sedmu godinu stajale
samo ovaj put subotom uve~e.
ispod upaljenih svetiljki
kretele se senke uglavnom poznate.

U scenariju mladi} je tresnuo u, ah...
crveni paradni tepih na asfalt,
koji se kotrljaju}i sam otvarao
bludni-ki pru`ao nogama da ga gaze
do govorni-kog pulta kurvinih sinova
sa koga je homo sapiens, misle}i ~ovek
ustiju punih zemlje bljuvao mr`nju
Humanite, egalite, fraternite –

A sankiloti {irili vijorne zastave i pevali.
NEdamo, ne damo na{eee.....

PRIZNAJEM da smo sedam godina
ovako svake srede, leti po suncu,
koje je sijalo.

Zimi po snegu kad je sne`ilo,
po proletnoj i jesenjoj ki{i
sa poklonjenim ki{obranima iz Evrope,
koji bi brzo nestajali
il' se pretvarali u na{im rukama

i dalje smo na ulicama

ene za mir

u stra{ila vetrenja~a Don Kihota
na{a grotesna lica u maske
gladna usta zatvarana pesnicom.

Jedini teatar, gde su maske starile
na{a lica ostala mlada na fotkama.

Priznajem da nisam znala
kakvu igru igraju Oni i Mi,
ako nisam znala, ono {to je trebalo da znam,
za{to nisam nikog pitala??

Samo sam pristajala, ne znam {ta je to {ta ne znam,
kad se pravim da sve znam.
La` milu i istinu pretvaram
u putenu nasladu, kako je ZLO lepo
ba{ to, {to niz moje lice nikad vi{e
ne}je kliznut' suza Hrisotva krvava
od o~ajanja takvog `ivljenja...

[tefi 12 oktobra 1998.

